

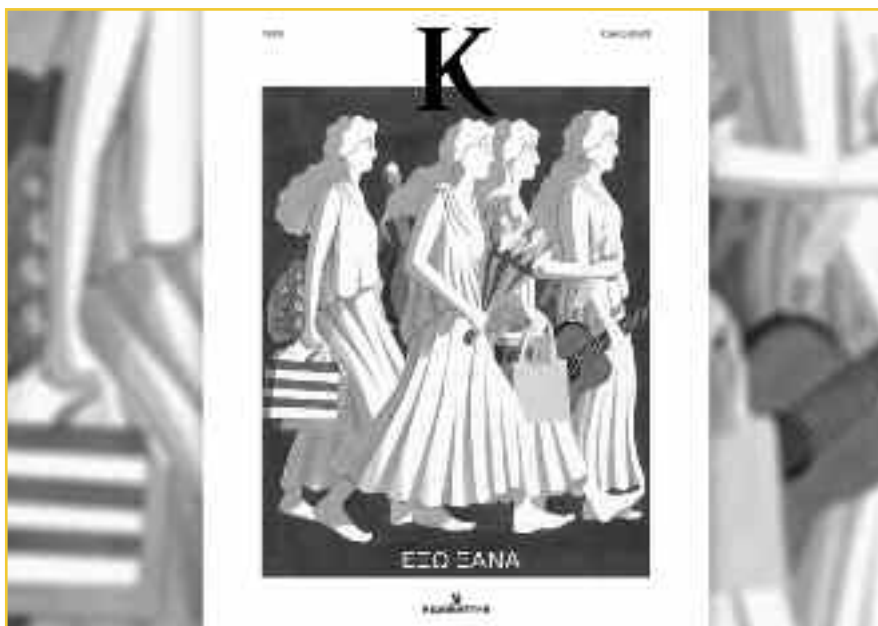

ΟΛΟ ΚΑΙ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ: ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΣΚΑ, ΣΤΑ SELF TESTS ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ

Για άλλη μια χρονιά, το ελληνικό κράτος διατυμπανίζει ότι είναι το πιο ασφαλές μέρος του σύμπαντος κι είναι διατεθειμένο «τώρα που ανοίγει ο τουρισμός» να δεχτεί ακόμα κι εξωγήινους, προκειμένου να δει κάνα φράγκο από το εξωτερικό. Ο πρωθυπουργός μας είναι ο πρώτος που έθεσε ήδη από τον χειμώνα το ζήτημα του «πράσινου διαβατηρίου» στην ΕΕ, προωθώντας τη βαθιά δημοκρατική ιδέα τού να πρέπει να έχεις εμβολιαστεί για να έχεις το δικαίωμα να πας κάνα ταξίδι. Μια ιδέα που, ας μη γελιόμαστε, δεν αφορούσε μόνο τους τουρίστες από το εξωτερικό, αλλά κοίταγε και προς το εσωτερικό. Παράλληλα, οι επιστήμονές μας δεν σταματούν να επαινούν τους κοινωνικά υπεύθυνους συμπολίτες μας που σπεύδουν κατά χιλιάδες να κλείσουν ραντεβού για να εμβολιαστούν. Κι εν τω μεταξύ, συνεχώς ανακαλύπτουμε πως όσο συνεργάσιμοι κι υπάκουοι κι αν είμαστε, πως όσους περιορισμούς κι όσους καταναγκασμούς κι αν δεχτούμε «για το καλό το δικό μας και των γιαγιάδων μας», υπάρχει διαρκώς και κάτι άλλο που πρέπει να κάνουμε. Για το καλό το δικό μας και των γιαγιάδων μας, μη λέμε τα ίδια. Εδώ και λίγο διάστημα, λοιπόν, το αγαπημένο μας κράτος μάς έδωσε εντολή να συμπληρώνουμε μια βεβαίωση που να λέει ότι κάνουμε (κι ας μην κάνουμε) self test για να πάμε για δουλειά ή για να μπούμε στο σχολείο. Άλλη μια βεβαίωση, άλλη μια προσαγή να υπακούμε και να κοροϊδευόμαστε στα μουγκά. Άλλο ένα εργαλείο πειθάρχησης, του οποίου η αποτελεσματικότητα δεν πρέπει να κρίνεται με βάση το αν όντως χρησιμοποιείται όπως προβλέπουν οι οδηγίες στη συσκευασία, αλλά με βάση το ότι μέσω αυτού μεταφέρεται ένα κρατικό μήνυμα σε κάθε σπίτι, σε κάθε χώρο εργασίας, σε κάθε σχολείο. Στην τελική, μικρή σημασία έχει αν πραγματικά χώνει κανείς στη μύτη του το επιστημονικό ραβδί. Σημασία έχει ότι μέσα σε μια νύχτα, με μια ανακοίνωση και χωρίς πολλές πολλές εξηγήσεις αναλάβαμε άλλη μια υποχρέ-

ωση: να πηγαίνουμε κάθε βδομάδα στο φαρμακείο, να λέμε τον ΑΜΚΑ τον δικό μας ή των παιδιών, να παίρνουμε το γκατζετάκι, να πηγαίνουμε στο σπίτι, να συμπληρώνουμε τη βεβαίωση ότι «είμαστε υγιείς» και να προσποιούμαστε ότι δεν τρέχει τίποτα. Σιγά, μωρέ, και τι έγινε δηλαδή που καθημερινές δραστηριότητες, όπως το να πας στη δουλειά ή το σχολείο, γίνονται με κρατική βούλα όλο και πιο σύνθετες κι απαιτητικές;

Πριν από ακριβώς έναν χρόνο, τον Μάη του 2020, ο Χαρδαλιάς κι οι φίλοι του αποφάσισαν ότι η πρώτη δόση lockdown είχε κάνει τη δουλειά της κι έτσι μας ανακοίνωσαν ότι στο εξής μπορούσαμε να βγαίνουμε από το σπίτι χωρίς χαρτί κι ότι για να μπούμε σε καράβι, τρένο, αεροπλάνο θα έπρεπε να φοράμε μάσκα. Τότε, οι περισσότεροι νόμιζαν ότι τα έχουν δει όλα. Έλα, όμως, που για κάποιον περίεργο λόγο κάθε καθηφόρα μοιάζει να έχει κι άλλη μια στροφή, κι ακόμη μία, κι ακόμη μία... Εντάξει, δεν θέλουμε να πούμε ότι «κάθε πέρυσι και καλύτερα», αλλά μας είναι κομματάκι δύσκολο να χωνέψουμε ότι βρισκόμαστε στον Μάη του 2021 και κλείνουμε ένα ολόκληρο εξάμηνο με απαγόρευση κυκλοφορίας, μάσκα-ες παντού, ενώ τελευταία ήρθαν στην παρέα μας και τα self tests. Και, φυσικά, με τη συζήτηση περί υποχρεωτικού εμβολιασμού και «πράσινου πιστοποιητικού» για τις μετακινήσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό να παραμένει ανοικτή. Όσο περνάει ο καιρός, ο κόσμος που μας περιβάλλει θυμίζει όλο και περισσότερο κάτι από αγροτικές φυλακές, στρατόπεδο και ζωολογικό κήπο. Ειδικά από τη στιγμή που μπορούσαμε να βάλουμε Β6 στο χαρδαλόχαρτο και είτε να συμμετάσχουμε σε συριζοπορεία είτε να πάμε για μαρτίνι (ή, ακόμα καλύτερα, να τα κάνουμε και τα δύο), αυτός ο φασισμός με χρυσόσκονη δεν κρυβόταν με τίποτα.

Οι «μένουμε σπίτι» βγαίνουν «έξω ξανά» με κρατική εντολή, λίγο πριν από την επίσημη έναρξη της τουριστικής σεζόν. Το εξώφυλλο του περιοδικού «Κ» της Καθημερινής στις 9/5/2021 ήταν φουλ εμπνευσμένο: αγάλματα με μάσκα, λουλούδια και φρέντο στο χέρι μοιάζουν να κατευθύνονται στο Ελ. Βενιζέλος για να μετρήσουν πόσοι τουρίστες θα έρθουν φέτος. Όλα καλά, λοιπόν. Ποιος θυμάται το λοκντάουν τώρα; Η δυνατότητα του κράτους να επιβάλλει το ανοιγοκλείσιμο των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων χωρίς να πέφτει πάνω σε κανενός είδους οργανωμένο αντίλογο, είναι προς το παρόν κατοχυρωμένη.